

ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.
(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 21,111 คน เป็นผู้เสนอ)

☐ เป็นร่างการเงิน

☒ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองผู้ซื้อและผู้ขายอย่างชัดเจนและเพียงพอ โดยเฉพาะกับสินค้าที่ผู้ซื้อไม่อาจพบเห็นความชำรุดบกพร่องของสินค้าได้ในเวลาซื้อขายหรือส่งมอบสินค้า สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของความชำรุดบกพร่องของสินค้า สิทธิของผู้ซื้อและผู้ขาย และความรับผิดของผู้ขายตามประเภทของสินค้าให้เกิดความเหมาะสม รวมถึงการเยียวยากรณีสินค้าที่มีความชำรุดบกพร่อง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน อันจะเป็นการคุ้มครองผู้ซื้อและผู้ขายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าเสียใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญโดยสรุป การกำหนดเกี่ยวกับคำนิยามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความเข้าใจชัดเจนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและหน้าที่ของบุคคล การให้ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับประกอบด้วย สินค้าที่ใช้แล้ว เว้นแต่สินค้าที่อยู่ในระยะเวลาสันนิษฐานความรับผิดของผู้ขาย สัตว์มีชีวิต และสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การให้ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้บริโภคที่เกิดข้อพิพาทอันเนื่องมาจากความชำรุดบกพร่องของสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้สามารถฟ้องเป็นคดีผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค การกำหนดความรับผิดของผู้ขายเมื่อมีความชำรุดบกพร่องของสินค้าทั่วไปหรือสินค้านัดในเวลาที่ส่งมอบไม่ว่าผู้ขายจะรู้ถึงความชำรุดบกพร่องนั้นหรือไม่ก็ตาม การให้สิทธิผู้ซื้อเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้าในการเรียกให้ผู้ขายซ่อมแซม เปลี่ยน ลดราคา คืนเงินเต็มจำนวน เลิกสัญญา หรือปฏิเสธชำระราคาหรือค่างวดสินค้า และกำหนดอายุความการใช้สิทธิของผู้ซื้อเมื่อพบความชำรุดบกพร่องสองปีนับแต่วันพบเห็นความชำรุดบกพร่อง การให้ผู้เช่าซื้อตามสัญญาเช่าซื้อและผู้รับสินค้าตามสัญญาสินเชื่อมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้ซื้อ การให้มีสัญญารับประกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อที่ต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และการให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย เว้นแต่กรณีรูปแบบและระยะเวลาในการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามมาตรา 19 อายุความตามมาตรา 11 และบทสันนิษฐานตามมาตรา 9 วรรคสองและวรรคสาม

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 สำนักงานรัฐมนตรี
- 1.2 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 สำนักงานศาลยุติธรรม
- 2.2 มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค
- 2.3 สภาองค์กรของผู้บริโภค
- 2.4 สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์
- 2.5 สมาคมประชาสังคมเพื่อการพัฒนา
- 2.6 มูลนิธิพะเยาเพื่อการพัฒนา
- 2.7 เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวีเอดส์ จังหวัดลำปาง
- 2.8 เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จังหวัดลำพูน
- 2.9 ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดหนองบัวลำภู
- 2.10 สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น
- 2.11 สมาคมผู้บริโภคจังหวัดร้อยเอ็ด
- 2.12 สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคภาคตะวันออก
- 2.13 ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดอ่างทอง
- 2.14 สมาคมพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2.15 สมาคมผู้บริโภคภาคตะวันตก
- 2.16 ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จังหวัดราชบุรี
- 2.17 สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2.18 สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี
- 2.19 เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดกระบี่
- 2.20 สมาคมประชาสังคมชุมพร
- 2.21 สมาคมผู้บริโภคสงขลา
- 2.22 สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดปัตตานี
- 2.23 สมาคมผู้บริโภคสตูล

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดเกี่ยวกับคำนิยามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความเข้าใจชัดเจนอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและหน้าที่ของบุคคล
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดเกี่ยวกับสิทธิของผู้ซื้อ วิธีการใช้สิทธิและระยะเวลาใช้สิทธิของผู้ซื้อ การดำเนินการของผู้ขายเมื่อผู้ซื้อใช้สิทธิเรียกร้อง การให้ผู้เช่าซื้อตามสัญญาเช่าซื้อและผู้รับสินเชื่อตามสัญญาสินเชื่อมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้ซื้อ การให้มีสัญญารับประกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อที่ต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับประกอบด้วย สินค้าที่ใช้แล้ว เว้นแต่สินค้าที่อยู่ในระยะเวลาสันนิษฐานความรับผิดชอบของผู้ขาย สัตว์มีชีวิต และสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้บริโภคที่เกิดข้อพิพาทอันเนื่องมาจากความชำรุดบกพร่องของสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้สามารถฟ้องเป็นคดีผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดความรับผิดชอบของผู้ขายเมื่อมีความชำรุดบกพร่องของสินค้าทั่วไปหรือสินค้านยนต์ในเวลาส่งมอบไม่ว่าผู้ขายจะรู้ถึงความชำรุดบกพร่องนั้นหรือไม่ก็ตาม
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย เว้นแต่กรณีรูปแบบและระยะเวลาในการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามมาตรา 19 อายุความตามมาตรา 11 และบทสันนิษฐานตามมาตรา 9 วรรคสองและวรรคสาม
7. ท่านเห็นว่าปัจจุบันกระบวนการคุ้มครองกรณีสินค้ามีความชำรุดบกพร่องมีปัญหาในทางปฏิบัติอย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด
8. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
